

φικῶν ἀμαρτημάτων, ὅσον καὶ διὰ τὴν καλαισθητον καὶ κατὰ πάντα λαμπρὰν ἐμφάνισιν ἑνὸς ἔργου ζωῆς, ἑνὸς ἀθλοῦ τοῦ θαυμασίου ἱατροῦ Μητροπούλου, ἑνὸς ἔργου τιμῶντος τὴν Ἑλληνικὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην.

Π.Κ.Γ.

Ἐμμ. Σ. Κιαπόκα, Ἐνάλυση τοῦ Ἱπποκρατικοῦ ὄρκου (εἰσαγωγή, κείμενον, μετάφραση, σχόλια, νοήματα, ἀρχές, διδάγματα), Ἀθήνα 1981, σελ. 32.

Ὁ λόγιος γυμνασιάρχης Κῶ Ε. Κιαπόκας, ἀξιεπαίνως ἠσχολήθη μὲ τὸν γίγαντα τῆς πατρίδος του καὶ ἐπειδὴ τὸ ἐπ' ὀνόματί του παραδοθὲν συγγραφικὸν ἔργον εἶναι τεράστιον καὶ εἰδικόν, ἠσχολήθη μὲ ἓνα βραχὺ, ἀλλὰ περιώνυμον, μιᾶς σελίδος δημιούργημα, τὸν περίφημον Ἱπποκρατικὸν ὄρκον. Ὁ συγγραφεὺς παραθέτει τὸ κείμενον τοῦ ὄρκου, ἔναντι αὐτοῦ τὴν εἰς ἀπλὴν σημερινὴν γλῶσσαν μετάφρασίν του καὶ ἀκολούθως προβαίνει εἰς λεπτομερῆ ἀνάλυσιν τῶν νοημάτων του σχολιάζων τὰς ἐνεργείας καὶ τὴν συμπεριφορὰν που ὑπόσχεται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ νὰ τηρήσῃ ὁ ὀρκιζόμενος νέος ἱατρός. Τινὰς τῶν ἐννοιῶν τούτων σχολιάζει ὁ συγγραφεὺς ὡς πρὸς τὴν ἱστορικὴν των ἐξέλιξιν, ἐξαίρει δὲ τὸ ἠθικὸν μεγαλεῖον ποῦ ἐκπηγάζει ἐκ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ κειμένου. Ὁ συγγραφεὺς συνεβουλεύθη ἀρξετὰ ἐκτεταμένην βιβλιογραφίαν ἑλληνικὴν καὶ ξένην εἰς τὴν ἐκπόνησιν τῆς μικρᾶς μὲν, ἀλλὰ μεγάλης σημασίας καὶ ἀξιεπαίνοῦ μελέτης ταύτης.

Π.Κ.Γ.

Κων. Ι. Καλλιφατίδου. Νεοανακτορικὴ Φελχανία ἀμφικτιονία Κρήτης, Θεσσαλονίκη 1982, σελ. 112.

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἄνω βιβλίου εἶναι ἐκ τῶν πλέον φιλοτίμων ἐργατῶν τῆς Παιδείας καὶ τῆς φιλολογικῆς Ἐπιστήμης καὶ ἀκάματος ἐρευνητής. Ἐσχολιάσθη παλαιότερον εἰς τὸν ΠΛΑΤΩΝΑ ἢ εἰς βιβλίον ἐκτεθεισα προσπάθειά του πρὸς ἀνάγνωσιν καὶ ἐρμηνείαν τῆς πινακίδος τῆς Φαιστοῦ. Βεβαίως δὲν ἀπετέλεσε μίαν ἀποκάλυψιν ἢ ἐρμηνεία του, ἀπετέλεσεν ὁμως μίαν ἐργώδη ἀναζήτησιν ἐρμηνείας καὶ ἔταμεν ἰδίαν ὁδόν. Τὸ θέμα τοῦ δίσκου τῆς Φαιστοῦ εἶδα τὸ 1979 ἀπασχολοῦν ὁμάδα ἐρευνητῶν Οὐγγρων μὲ ἔργον παρουσιασθὲν εἰς τὸ Συνέδριον Κλασσικῶν σπουδῶν τῆς Βουδαπέστης μὲ ἄλλην πορείαν σκέψεως. Δὲν ἔχει ἀξίαν μόνον ἡ λύσις ἑνὸς προβλήματος διὰ τὴν ἐπιστήμην, ὅσον ἢ προσπάθεια καὶ ἢ διαρκῆς ἀναζήτησις. Καὶ χάρις εἰς τοιαύτας ἀναζητήσεις ἀπεκρυπτογραφήθησαν ἡ ἱερογλυφικὴ καὶ δημοτικὴ τῶν Αἰγυπτίων, ἡ σφηνοειδῆς τῶν Ἀσσυρίων καὶ τῶν Χιτιτῶν καὶ ἡ Γραμμικὴ Β τῶν Ἑλλήνων.

Εἰς τὸ παρὸν βιβλίον συνεχίζει τὴν ἐρευνάν του διὰ τὸ ἀπώτερον ἱστορικὸν παρελθὸν τοῦ τόπου μας μὲ συσχέτισιν τῆς μυθικῆς παραδόσεως καὶ τῶν πορισμάτων τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐρέυνης. Πιστεύει ὅτι μὲ βάσιν τὰ πορίσματα τῶν ἀρχαιολογικῶν